Elektronisch voorschrijven, de ervaringen van artsen in Vlaanderen

Haio: DE BELDER Simon , U.A.
Promotor: BASTIAENS Hilde , U.A.
Praktijkopleider: STOFFELEN Hilde , VANDER STUYFT Maria

Context: Van het elektronisch voorschrift wordt verwacht dat het meerdere problemen met betrekking tot voorschrijven, afleveren en afhalen van medicatie kan voorkomen. Het doel ervan is niet alleen om de verdeling te faciliteren en fouten te voorkomen, maar ook om de patiëntveiligheid te verbeteren door betere monitoring van medicatie, toegenomen alertheid voor interacties of negatieve effecten van medicatie en dergelijke. In 2020 wordt, na herhaald uitstel, het elektronisch voorschrift verplicht voor huisartsen in België. Overschakelen op grote schaal naar elektronisch voorschrijven is echter niet eenvoudig. Tot op heden bestaat er geen studie die de ervaring van artsen en apothekers met het elektronische voorschrift bevraagt. Het is onduidelijk wat er de goede en slechte punten van zijn, op welke manier het elektronische voorschrift het dagelijkse werk faciliteert dan wel bemoeilijkt en welke problemen men in de dagelijkse praktijk specifiek ondervindt.

Onderzoeksvraag: Het doel van dit onderzoek was de ervaringen van huisartsen met het huidige ePrescriptie aanbod in kaart brengen. We wensten aan te geven welke aanpassingen aan het elektronisch voorschrift wenselijk zijn zowel aan de overheid als aan softwareontwikkelaars, teneinde een betere werking en implementatie van het systeem te bekomen.

Methode: Er werd gebruik gemaakt van een combinatie van kwantitatief en kwalitatief onderzoek. Een vragenlijst werd gebruikt om de ervaringen en het functioneren op dagdagelijkse basis in kaart te brengen. Van de gebruikte softwarepakketten werden de aspecten met betrekking tot gebruiksgemak en de algemene werkomgeving bevraagd. Het kwalitatieve luik diende om bepaalde ervaringen van artsen met het elektronisch voorschrijven verder in detail te exploreren. De vragenlijst werd verdeeld door de voornaamste software verdelers, samen verantwoordelijk voor 10 500 van de 11 500 huisartsen die met een elektronisch dossier werken. Op basis van de open vragen uit de vragenlijst werden thema’s opgesteld voor interviews. De data van de vragenlijsten werd door middel van beschrijvende kwantitatieve analyse verwerkt. De open vragen werden mee kwalitatief geanalyseerd. Voor de analyse van de interviews werd gewerkt met een thematische analyse en codering.

Resultaten: De gemiddelde score van elk onderdeel schommelt rond de 7 (op een schaal van 1 tot 10), wat geïnterpreteerd kan worden als een positieve score. De hoogst toegekende score van 8,28 ging naar de leesbaarheid van de leestekens en de laagste van 4,40 naar veiligheidswaarschuwing met betrekking tot eerder bestaande aandoeningen. In de interviews en de open vragen van de enquête werden voornamelijk de gebruiksvriendelijkheid, veiligheid, inhoud van het voorschrift en informatie besproken. Uit de interviews kwamen meer de angsten voor het volledig elektronische voorschrift naar boven. Voor de meeste artsen zijn momenteel de magistrale voorschriften te complex of is het te moeilijk om aanpassingen te maken (lees een fout corrigeren) en komt de info die in vrije tekstvelden geschreven wordt niet door naar de apotheker. Duidelijk wordt ook aangegeven dat het elektronisch medisch dossier een gevoel van winst aan veiligheid geeft. Als aanvulling werd in de interviews wel toegegeven dat er nog fouten gebeuren tijdens het voorschrijven door de arts zelf.

Conclusie: Elektronisch voorschrijven en de problemen hiervan zijn aanwezig bij zowel arts en

apotheker. Ondanks het doel om veiligheid en efficiëntie te voorzien presenteren zich nog verschillende problemen en angsten die aangepakt zouden moeten worden voor de volledige implementatie.